

АНАЛИТИЧЕСКАЯ КОМПОНЕНТА В ПОДГОТОВКЕ УПРАВЛЕНЧЕСКОГО ПЕРСОНАЛА

Подготовка управленческого персонала традиционно ориентирована на передачу обучающимся возможно большего объема информации. Учебные программы предусматривают длительное изучение множества теоретических дисциплин. Практические навыки приобретаются на месте работы. Такой подход малоэффективен при обучении менеджеров и вовсе неприемлем для развития у них способности к рыночной оценке экономического, финансового состояния и анализа среды.

Актуальность развития аналитической компоненты у менеджеров бесспорна. Еще несколько лет назад управленческому персоналу ряда предприятий г. Днепропетровска, свернувших выпуск продукции оборотного назначения, предстояло пройти переподготовку. Был проведен выборочный опрос с целью выяснения их представления о составе изучаемых дисциплин, их важности, форме и регламенте занятий и пр. Важно было выяснить их установки, ориентации, готовность к обучению, что косвенно свидетельствовало бы их понимании перестройки экономических отношений.

Опрос показал, что традиционный взгляд на обучение как на «обновление устаревших знаний» и «приобретение навыков в работе с ПЭВМ» имели лишь 14,3 и 16,6 % опрошенных соответственно. Большинство ожидают аналитической ориентации обучения, что даст им «понимание современных проблем экономики» (33,3 %), а также «способность решать более сложный круг задач» (21,4 %). Еще 9,5 % надеялись приобрести навыки в коммерческой деятельности, в управлении в новых условиях хозяйствования.

Выявление ожиданий и представлений управленческого персонала укрепило наше мнение о необходимости переноса акцентов в процессе обучения с ориентации на «знаниевую методологию», т.е. на передачу суммы знаний, на формирование нового экономического мышления. Учебный процесс следует перестроить на специализирующую и развивающую методологии обучения. Специализация ведется на основе инновационных учебных технологий, обеспечивающих гибкость и инвариантность в подготовке управленческого персонала. Основой содержания разви-

вающей методологии должны быть аналитические дисциплины, а формами — интерактивные технологии с активными методами обучения.

Р. Т. Джога, канд. екон. наук, доц.
Київський національний економічний університет
Л. М. Сінельник, старший викладач
Київський національний економічний університет

МЕХАНІЗМ ВИЗНАЧЕННЯ ТА АНАЛІЗ ФІНАНСОВИХ РЕЗУЛЬТАТІВ ВИКОНАННЯ КОШТОРИСУ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ ЗА ЗАГАЛЬНИМ ФОНДОМ

Бюджетні установи є складовою частиною народногосподарського комплексу України. Фінансово-господарська діяльність бюджетних установ має ряд особливостей, які визначають кількісні та якісні характеристики об'єктів обліку та аналізу. Останні за економічною суттю відрізняються від аналогічних об'єктів у сфері матеріального виробництва і потребують інших підходів до їх економічного аналізу. Одним з таких об'єктів є фінансові результати виконання кошторису.

Відповідно до інструкції «Про порядок складання за 2001 рік річних фінансових звітів установами та організаціями, які утримуються за рахунок коштів державного та/або місцевих бюджетів», затвердженої наказом Державного казначейства України 27.12.2001 року № 225, всі доходи і видатки загального фонду списуються завершальними оборотами в кінці року на результати виконання кошторису (у тому числі доходи і видатки незавершеного капітального будівництва). Залишок на рахунку «Результати виконання кошторису» визначається розрахунковим шляхом, може бути як кредитовий, так і дебетовий, та відображатися в пасиві балансу у вигляді додатного чи від'ємного сальдо.

Механізм розрахунку результату фінансової діяльності установи за 2001 рік за загальним фондом і методику його аналізу покажемо на наступному прикладі:

Таким чином, фінансовий результат виконання кошторису за загальним фондом у поточному році становить 159217 грн, утворився в результаті впливу таких факторів:

Таблиця 1

ЗВЕДЕНІ ПОКАЗНИКИ ВИКОНАННЯ КОШТОРИСУ ЗА ЗАГАЛЬНИМ ФОНДОМ У ПОТОЧНОМУ РОЦІ